

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

83. An obligatus ieiunare ex voto, si secundo vice comedat carnes, peccet
contra votum? Et quid de pœnitentia ieiunii à Confessario imposita? Et
quid si quis expressè voverit in die unicam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

Fagundes præcept 4. l. 1. c. 4. n. 9. & Ledesma in sum. to. 2. n. 27. c. 2. fol. mibi 889. cum aliis communiter ex DD.

1. His suppositis, pro sententia Azorij, sic arguuntur. Votum ieiunij obligat instar Præcepti Ecclesiastici de ieiunio: at Ecclesia, ieiunium præcipiendo, ita abstinentiam à carnibus inducit, vt sit peccatum mortale toties, quoties eduntur: ergo ita erit in ieiunio voti.

4. Hæc sententia est probabilis: sed non minus probabilem contrariam existimo, quam docet Barthol. S. Faustus in thes. Relig. l. 1. q. 140. num. 2. quia sic votum non promittit per se, & directe abstinentiam carnium: sed indirectè, & accessorie, in quantum, scilicet, ieiunium absque ipsa consistere nequit. Quare, cum semel violato ieiunio cesset obligatio principalis ieiunij, cessat quoque obligatio accessoria abstinentiæ carnium: secus autem esset, si hic expressè promitteret in die vnica comestionem; tunc enim peccaret toties, quoties præter vnica comestionem, ederet carnes illa die. Sic Faustus, qui postea etiam assignat differentiam inter ieiunium ex præcepto Ecclesiæ, & ex vi voti. Vnde patet responsio ad argumentum in fauorem Azorij sup. positum.

RESOL. LXXXIII.

An obligatus ieiunare ex voto, si secunda vice comedat carnes, peccet contra votum? Et quid de penitentia ieiunij à Confessorio imposita? Et quid, si quis expressè vouerit in die vnica comestionem? Ex p. 9. tr. 8. & Misc. 3. Ref. 5.

1. Affirmatiuam sententiam docet Azor. tom. 1. l. 1. cap. 10. g. 6. Palauus tom. 3. disp. 1. puncti 12. Quia de ratione ieiunij Ecclesiastici est vnica tantum comestio, & abstinentia à carnibus in omnibus horis illius diei. Ergo vouens ieiunium vouet non comesturam amplius quam semel, & in nulla hora illius diei carnes: ergo quacumque hora illius diei carnes comedit, peccat: quia, esto, violauerit ieiunium, non violauit omni modo, quo potest. Dicos, verum esse in ieiunio vt quocumque contineri, & abstinentiam à carnibus, & à duplici comestione: sed vnum dependenter ab alio: Sed hoc absque firmo fundamento dicitur: contrarium enim ex præcepto Ecclesiastici ieiunij colligitur, cui votum assimilari debet: in illo namque præcepto ieiunij abstinentia duplicis comestionis annectitur abstinentiæ à carnibus: sed non è contra: excusatus à carnium abstinentia, excusatur à duplici comestione, non tamen excusatur à duplici comestione, excusatur à carnium abstinentia: imò potius quoties carnes comederit, toties peccabit. Ergo idem est dicendum de voto.

2. Sed negatiuæ sententiæ adhæret Sanch. in Sum. mag. p. 1. l. 4. c. 11. num. 42. quia in hoc voto non clauditur directe abstinentia à carnibus, sed indirectè, quatenus est pars essentialiter ad ieiunium requisita, & accessorie ipsi ieiunio. Quare, cum, semel violato ieiunio, cesset obligatio circa principale; cessare videtur circa accessorium abstinentiam à carnibus. Sicut, quia promissio ieiunio, non promittitur directe vnica comestio; sed indirectè, & accessorie, quatenus est ad ieiunium necessaria: hoc violato, illa non amplius obligat. Secus autem contingeret, vbi quis expressè voueret vnica in die comestionem: peccaret enim absque dubio toties, quoties, præter vnica, comederet illa die. Sic erit dicendum est in nostro casu, cum non directè, sed indirectè, & accessorie promissa sit abstinentia à carnibus, tanquam pars ad ieiunium necessaria, ed vel maxime, quod magis essentialis sit ieiunio vnica comestio.

Tom. I V,

De ea enim omnes consentiunt, non autem de abstinentia à carnibus. Quare latum est discrimen inter obligatum ex præcepto Ecclesiastico ad ieiunium, & obligatum ex solo voto. Quippe ille prima vice comedens carnes, nec excusatus à ieiunio, duplex peccatum necessariò confitendum committit; alterum ieiunij legem ea comestione violatam; alterum verò in legem aliam peculiarem obligantem ea die abstinere à carnibus independentem à ieiunij obligatione. At comedens carnes in die solius ieiunij promissi, vnicum peccatum admittit contra solum ieiunij votum, quatenus ea comestione id violatur. Et tandem hæc pars probatur: quia vouens certa die ieiunium, non in diei honorem, excusaturque ab illius diei ieiunio siue, quia iam illud sua culpa violauit, siue necessitate excusante à culpa, non tenebitur à carnibus abstinere; sed tenebitur alia die ieiunare: aliàs, cum ad posterius constet obligari, esset ad duo obligandus, qui vnicum ieiunium vouit. Ergo in voto ieiunij non clauditur abstinentia à carnibus, vt omninò præcipitur ab Ecclesia, tunc enim teneretur ea die ab illis abstinere; sed tantum vt indirectè cadit sub ieiunij præcepto. Et ita iuxta hoc dicendum est, non magis delinquere contra votum edendo carnes, quam quicquam aliud, quo ieiunium violaret: & ita fat esse fateri violationem ieiunij voto promissam, non explicando, an esu carniū violata sit. Hæc omnia Sanch. qui profus censet, idem dicendum de ieiunio in penitentiam sacramentalem iniuncto: quod est valde notandum.

3. Vnde ex his ego puto, vttramque sententiam esse satis probabilem: & idè non assentior Patri Suarez de relig. tom. 2. l. 4. de voto, cap. 7. n. 9. & 12. assentiam opinionem negatiuam absurdissimam esse: sed potius, vt dixi, existimo probabilem esse cum Layman. in Theolog. moral. lib. 4. tr. 4. c. 3. n. 3. vbi sic ait: [Qui vouit, se certa die ieiunaturum, debet votum obseruare secundum formam ieiunij Ecclesiastici, quippe quod vouens sibi propositum habuit: quare vnica ciborum absque carnibus comestione contentus esse debet: si autem formam ieiunij substantialiter violauit, seu carnes comedendo, seu aliis cibis iteratò vescendo, de cætero continere se non tenetur, ed quod ieiunij formam amplius obseruare non possit: aded quidem, vt non impossibile sit, talem vouentem etiam carnibus deinde vesci posse: in quo differt votum à præcepto Ecclesiastico ieiunij, quippe quod etiam non ieiunantes separatim, atque distinctè obligat, ad abstinentiam à carnibus, imò etiam à lacticiis in Quadragesima. Votum autem ieiunandi tali die; vt quicquid eorum, videlicet, à carnibus abstinentiam, & vnica comestionem per modum vnus comprehendit: quare, si alterum violatum sit, iusta vel iniusta de causa, obseruatio voti omninò corrumpit.] Ita ille. Opinionem itaque Sanchez probabilitate non carere dicendum est.

RESOL. LXXXIV.

An toties peccet mortaliter, quoties aliquis in die ieiunij carnes comedit? Et an idem dicendum sit de prohibitione lacticiuorum? Et an duplici habe inquinetur Sacerdos, qui edens carnes & oua in die Quadragesimali, quod idem dicendum est de laico sine Bulla Cruciatæ? Et an teneatur confiteri, quoties se applicauerit esu carniū in die, & quoties comestioni onorum? Et an qui vouit aliquo die ieiunare, non toties peccet, quoties in illo die carnes comedit? Et aduertitur, quod qui comedit lacticiuū in Quadragesima absque causa, & sine Bulla, vnus peccatum tantum facit, &c. Ex part. 1. tract. 9. Ref. 45.

Sup. hoc sup. in Ref. 77. §. vit. in princ. & in to. 1. ar. 7. Ref. 161. §. 1. d. lio. 3. & in alio §. eius not.

Sup. hoc in §. 1. not. præter. ad lin. 4. & cum cod. Sanch. h. c. in §. 2. dictæ annot. ad linciam 4. & in alio §. eius annot.

Sup. hæc diff. fer. ex doct. Ref. præter. in eius sine.

Pro prima diff. huius rit. sup. in Ref. 82 §. Tamen.

N. A. E. n. i. a. L. I. V. V. I. T. I.